

תפ"ח (תל אביב) 16644-04-16 - מדינת ישראל נ' אור אדם קדושים

תפ"ח (תל-אביב-יפו) 16644-04-16 - מדינת ישראל נ' אור אדם קדושים ואח' מחוזי תל-אביב-יפו
תפ"ח (תל-אביב-יפו) 16644-04-16

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גלי חצב

נגד

1. אור אדם קדושים (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד גיא פרידמן

2. שלמה אלקבץ (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן ועו"ד איריס טוביאנה

3. רפאל אלבז

ע"י ב"כ עו"ד אסף טל ועו"ד גליה אלפסי

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו

[14.06.2017]

לפני כבוד השופטת שרה דותן - אב"ד כב' השופט מרדכי לוי כב' השופט ירון לוי

גזר דין

כב' השופט מרדכי לוי

כללי

1. הנאשמים 1 ו-2 הורשעו, על-פי הודאתם, בגדרו של הסדר-טיעון, בעבירות הבאות, במסגרת האישום הראשון והעיקרי: קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-2 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק; ונשיאת נשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק. כמו-כן הורשע נאשם 1 בלבד, בגדרו של הסדר-הטיעון, במסגרת האישום השני, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק.

הנאשם 3 הורשע, על-פי הודאתו, בגדרו של הסדר-הטיעון, במסגרת האישום הראשון, בעבירה של סיוע לאחר מעשה, לפי סעיף 260 לחוק ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק.

2. הסדר-הטיעון התייחס לתיקון כתב-האישום המקורי וכן לעונש בעניינו של נאשם 3 בלבד, כך שבאי-כוח הצדדים עתרו לעונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות-שירות, בכפוף לחוות-דעת חיובית של הממונה על עבודות-השירות, כפי שיפורט להלן.

עובדות כתב-האישום המתוקן

3. על-פי עובדות האישום הראשון בכתב-האישום המתוקן, שבהן כאמור הודו הנאשמים במסגרת הסדר-הטיעון, עובר ליום 21.3.2016 קשרו נאשמים 1 ו-2 קשר לגרום לעומר שוסטר (להלן: "המתלון") חבלה חמורה באמצעות ירי מאקדח (להלן: "הקשר הפלילי"). במסגרת הקשר הפלילי הצטיידו נאשמים 1 ו-2 באופנוע ובקסדה שנגנבו וכן באקדח חצי-אוטומטי מסוג "גלוק" 9 מ"מ (להלן: "האקדח") ובתחמושת תואמת.
- ביום 21.3.2016 סמוך לשעה 15:20 הגיע המתלון יחד עם אחר, ברכבו של המתלון, לרחוב הגת 4 בחולון והם המתינו סמוך לבניין. מיד לאחר מכן הגיעו הנאשמים 1 ו-2, כשהם רכובים על האופנוע הגנוב, כאשר נאשם 2 נוהג את האופנוע ונאשם 1 יושב מאחוריו ואוחז בידו את האקדח. השניים חלפו סמוך לרכבו של המתלון, ונאשם 1, על-דעת נאשם 2, ירה באמצעות האקדח, בכוונה לפגוע במתלון, קליע אחד, שחדר לחזהו של המתלון דרך זרועו הימנית. כתוצאה מהירי נגרמו למתלון חורים בקיבה, נזק בסרעפת ובכבד, והוא נזקק לניתוח תחת הרדמה כללית, שבמהלכו תוקנו החורים, בוצעה סגירה של הסרעפת ונכרת חלק מהכבד שרוטט בעקבות פגיעת הקליע.
- לאחר הירי המשיכו הנאשמים 1 ו-2 בנסיעה, נטשו את האופנוע הגנוב והשליכו את הקסדה הגנובה בקרבת מקום. נאשמים 1 ו-2 נכנסו לבניין מגורים סמוך (להלן: "הבניין"), הטמינו בחדר-המדרגות שלו את המעיל והקסדה שעטה על גופו נאשם 2, והטמינו את האקדח בעליית הגג בתוך בית-מנורה שמצאו במקום (להלן: "הציוד").
- לאחר הימלטותם של נאשמים 1 ו-2 מהזירה הם פגשו את נאשם 3, מסרו לו פרטים על אודות העבירה שעברו ועל מיקום הציוד וכן סיכמו עימו כי יאסוף עבורם את הציוד במטרה להעלים ראיות ולמלטם מעונש.
- בלילה שבין ה-21.3.2016 לבין ה-22.3.2016, סמוך לשעה 02:00, על-פי סיכום עם נאשמים 1 ו-2 ובשליחותם, ובכוונה להכשיל הליך שיפוטי ולהעלים את הראיות, הגיע נאשם 3 לבניין, כשהוא עטוי מעיל וכשעל ראשו כובע המעיל כדי להקשות על זיהוי, בידעו כי הבניין מרושת מצלמות אבטחה. נאשם 3 נטל את המעיל והקסדה שהטמינו נאשמים 1 ו-2 בבניין והעלימם מפני המשטרה.
- על-פי עובדות האישום השני, המתייחס כאמור לנאשם 1 בלבד, ביום 26.7.2015 קבע בית-משפט השלום בתל-אביב, במסגרת תיק מ"ת 49884-07-15, כי נאשם 1 ישהה בתנאי מעצר-בית; ובהמשך, ביום 10.12.2015, שונתה כתובת מעצר-הבית. ביום 25.11.2015 התיר בית-המשפט לנאשם 1 לעבוד במוסך בהרצליה בפיקוח מעסיקו, בין השעות 7:00 ל-18:00 (להלן: "תנאי השחרור"). כמתואר באישום הראשון, הפר הנאשם את תנאי השחרור בכך שלא שהה בכתובת מקום העבודה.
- הסדר-הטיעון
4. במסגרת הסדר-הטיעון הוסכם כי הצדדים יטענו באופן פתוח בעניין העונשים של נאשמים 1 ו-2 וכן כי באי-כוחם יוכלו לבקש תסקירים בעניינם, וכן, כאמור, עתרו באי-כוח הצדדים לעונש מאסר שירוצה בעבודות-שירות בעניינו של נאשם 3, כמצוין לעיל.
- בעקבות הרשעתם של הנאשמים 1 ו-2, בגדרו של הסדר-הטיעון כאמור, התבקשו תסקירים של שירות-המבחן בעניינם, וכן התבקשה חוות-דעת של הממונה על עבודות-השירות בעניינו של נאשם 3.
- תסקירי שירות-המבחן

5. באשר לנאשם 1 צוין בתסקיר, בין היתר, כי הנאשם הוא בן 28, סיים 12 שנות לימוד, גרוש ואב לשני ילדים בגילאים 4 ו-8. לנאשם עבר פלילי עשיר. הנאשם מסר לקצינת-המבחן כי הוא לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות, הביע חרטה ואכזבה עצמית ממעורבותו בעבירות. הנאשם הגדיר את התנהגותו בעת ביצוע העבירות כקיצונית והרסנית, ולדבריו, הוא ושותפו לעבירה רצו "להפחיד" את המתלונן.

לאחר סקירת העבר הפלילי של הנאשם והערכת גורמי הסיכון מול גורמי הסיכוי, הגיע שירות-המבחן להערכה כי קיימת רמת סיכון גבוהה למעורבות הנאשם בפלילים בעתיד. שירות-המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בתהליך הידרדרות מגיל צעיר; הוא ילדותי, אימפולסיבי, בעל עמדות בעייתיות בנוגע לחוק ומתקשה בהצבת גבול פנימי. שירות-המבחן לא התרשם כי חל שינוי בהתנהלותו של הנאשם ובמגע שלו עם החברה השולית. עם זאת, ניכרת לקיחת אחריות מצד הנאשם על התנהלותו הבעייתית ועל דפוסים תוקפניים וקושי בשליטה ובציות, מול גבולות חיצוניים, בהעדר גבולות פנימיים מגובשים. כמו-כן, שירות-המבחן התרשם כי המאסרים הקודמים והטיפול הקודם של השירות בנאשם לא הביאו להפחתה ברמת הסיכון שבהתנהלות הנאשם.

לנוכח האמור ולנוכח התרשמות שירות-המבחן מאפקט הרתעה מצומצם, מרמת מסוכנות גבוהה, מסיכון בטווח מיידי לשלום הציבור, מהעדר דרך שיקומית, טיפולית ועונשית שיכולה לשלול סיכון מחוץ לכותלי בית-הכלא ומקיום סיכוי שיקומי מבוסס בכלא, ומאחר שהנאשם ביטא מוטיבציה להשתלב בטיפול בכלא, בתחום השליטה בכעסים - המליץ שירות-המבחן על ענישה מוחשית ומרתיעה, תוך בדיקת אפשרות שהנאשם ישתלב בטיפול בתחום השליטה בכעסים במהלך ריצוי המאסר.

6. באשר לנאשם 2 צוין בתסקיר שירות-המבחן, בין היתר, כי הנאשם הוא כבן 26, נשוי ואב לילדה כבת שנה המתגוררת עם אמה. בין השנים 2007-2014 הורשע הנאשם בבתי-משפט לנוער ובבית-משפט מחוזי בגין ביצוע עבירות תעבורה, הונאה ואלימות, נידון ל-4 מאסרים בפועל והשתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2015. הנאשם גדל במסגרת משפחתית מורכבת ומגיל צעיר נחשף לאלימות גם מחוץ למסגרת המשפחתית. עוד צוין בתסקיר כי בהתייחסותו של הנאשם לביצוע העבירות בולטת נטייה להשלכת האחריות למצבו על גורמי ייחוס חיצוניים, תוך קושי לערוך התבוננות, התנהלות המאופיינת באימפולסיביות, חזרתיות לדפוסים עבריינות עמוקים וקשרים חברתיים שוליים. בהתייחס לעבירות שבגין הורשע, תיאר הנאשם סכסוך קודם עם המתלונן. כמו-כן ציין הנאשם כי בהמשך הוא התעניין במצבו של המתלונן והתנצל בפני המתלונן, בסיוע המשטרה, על הפגיעה ועל הנזק שנגרמו לו, ולתפיסתו, הסכסוך בינו לבין המתלונן הסתיים. כגורמי סיכון להישנות עבריינות דומה, צוינו הרקע המשפחתי המורכב שבו גדל הנאשם, קשייו הרגשיים, התנהגות בעייתית ופורצת גבול, הרשעותיו הקודמות והעובדה כי ענישה קודמת לא הובילה להרתעה או להפחתה בסיכון. כמו-כן, הגם שהנאשם לוקח אחריות על מעשיו, בולטים בהתייחסותו ניתוק רגשי וחוסר חיבור למשמעות של התנהגותו הפוגענית. בנוסף, שירות-המבחן התרשם כי לנאשם דפוסי חשיבה ילדותיים, אי-יציבות תפקודית, נטייה להתחבר לגורמים עברייניים, אימפולסיביות, קושי בוויסות דחפים תוקפניים וקושי להציב גבול אל מול לחצים חיצוניים ופיתויים. לעומת זאת, כגורמי סיכוי לשיקום, שקל שירות-המבחן את נכונותו של הנאשם בעת האחרונה להעתיק את מקום מגוריו הרחק מהסביבה שבה גדל ולמצוא עבודה מסודרת, לפרנס את משפחתו ולהיות שותף לגידול בתו, וכן נכונות ראשונית של הנאשם לבחינת דפוסיו. הנאשם הביע רצון להשתלב באגף שיקומי במהלך ריצוי עונשו, במטרה לקבל כלים שיעזרו לו לנהל אורח-חיים תקין כשישתחרר מהמאסר.

לנוכח כל האמור לעיל, שירות-המבחן לא המליץ על ענישה שיקומית בעניינו של הנאשם, אך עם זאת, הוא המליץ לאפשר לנאשם להמשיך בתהליך הטיפולי שאותו החל בתוך הכלא.

- חוות-דעת הממונה על עבודות-השירות
7. בעניינו של נאשם 3 התבקשה כאמור חוות-דעת הממונה על עבודות-השירות, שהייתה חיובית. הראיות לעונש
8. במסגרת ראיות המאשימה לעונש, הוגשו הרישומים הפליליים של הנאשמים 1 ו-2 (בימ"ש/1 ו-בימ"ש/2) וכן גזר-דין להפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים בעניינו של נאשם 2, שהוא בר-הפעלה, שהושת ב-ת.פ. (מחוזי ת"א) 43590-01-13 (בימ"ש/3).
- הרישום הפלילי בעניינו של נאשם 1 כולל שורה ארוכה של הרשעות, בעיקר בעבירות אלימות ורכוש, שבגינן הוא נידון יותר מפעם לעונשי מאסר בפועל, לתקופות שונות, לרבות לתקופות של 18 חודשים (בשנת 2007) ושל 10 חודשים (בשנת 2005).
- הרישום הפלילי בעניינו של נאשם 2 כולל אף הוא הרשעות אחדות, בין היתר בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אימים ועבירות רכוש, שבגינן הוא נידון לעונשי מאסר בפועל, לרבות לתקופות של 20 חודשים (בשנת 2010) ושל 24 חודשים מיום 27.3.2014 ב-ת.פ. (מחוזי ת"א) 43590-01-13, שבגינן כאמור גם תלוי ועומד מאסר מותנה בר-הפעלה בן 12 חודשים על כל עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע.
9. מטעם ההגנה הוגש מכתב שחרור מבית-החולים "שיבא" ביחס למתלונן (בימ"ש/4), שבו צוין כי הוא אושפז ביום 21.3.2016 והשתחרר מבית-החולים בתאריך 27.3.2016 במצב יציב.
- כמו-כן הוגשו מסמכים רפואיים המתייחסים לאביו של נאשם 1 (בימ"ש/5); מכתב מהרשות לשיקום האסיר בעניינו של נאשם 2 (בימ"ש/6); ומסמכים רפואיים המתייחסים לאביו של נאשם 3 (בימ"ש/7).
- עיקרי הטיעונים לעונש
עיקרי טיעוני המאשימה
10. באת-כוח המאשימה עתרה לכבד את הסדר-הטיעון בעניינו של נאשם 3, בשים לב לכך שהוא נעדר עבר פלילי, בשים לב לחלקו היחסי המשני וכן לכך שהוא הודה ולקח אחריות על מעשיו. על-כן התבקשנו להטיל על הנאשם 3 - שישה חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות-שירות, לצד מאסר מותנה וקנס.
- באת-כוח המאשימה הפנתה לפסיקה המתייחסת לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, דלהלן: ע"פ 1186/15 יונס נ' מדינת ישראל (23.11.2016), שבו הועמד עונש המאסר של המערער על 9 שנים ו-4 חודשים לריצוי בפועל; ע"פ 8721/14 אבו לבן נ' מדינת ישראל (28.9.2016), שבו אושר עונש של 9 וחצי שנות מאסר בפועל; ע"פ 7538/14 עטל נ' מדינת ישראל (19.11.2015), שבו אושר עונש של 7 שנות מאסר בפועל; ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' דטסה (6.6.2013), שבו אושר עונש מאסר בפועל בן 7 וחצי שנים, תוך הפעלה באופן מצטבר של מאסר מותנה בן 6 חודשים; וע"פ 4697/11 מדינת ישראל נ' אלצאנע (24.3.2013), שבו הוחמר עונש המאסר בפועל שהושת על המשיב והועמד על 9 שנים. לטענת באת-כוח המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 7 ל-12 שנות מאסר בפועל ביחס לכל אחד מן הנאשמים 1 ו-2, בגין האירוע כולו.
- באת-כוח המאשימה הוסיפה כי לנוכח עברם הפלילי החמור של הנאשמים 1 ו-2 מן הצד האחד; ולאור הודאתם והיחסכון בזמן שיפוטי מן הצד האחר - העונש הראוי בעניינם של הנאשמים 1 ו-2 צריך להיות ממוקם באמצע המתחם דלעיל.

על-כן עתרה באת-כוח המאשימה להטיל על הנאשמים 1 ו-2 מאסר בפועל ארוך ומשמעותי, כאמור באמצע המתחם דלעיל, לצד מאסר מותנה, וכן לחייב את הנאשמים 1 ו-2 לפצות את המתלונן. בנוסף לכך, עתרה המאשימה להטיל על הנאשמים גם פסילה בפועל של רישיון-הנהיגה.

כמו-כן, באשר לנאשם 2, עתרה המאשימה להפעיל באופן מצטבר את המאסר המותנה בן 12 חודשים נושא ת.פ. (מחוזי ת"א) 43590-01-13 (בימ"ש/3).

עיקרי טיעוני נאשם 1

11. בא-כוח נאשם 1 הדגיש בטיעוניו, בין היתר, את התיקון המשמעותי של כתב-האישום המקורי, הן מחיקת העבירה של ניסיון לרצח והן תיקון עובדות כתב-האישום, תוך שצוין בכתב-האישום המתוקן כי הנאשמים 1 ו-2 קשרו קשר לגרום למתלונן חבלה חמורה, וכי אותה ירייה בודדת שנורתה פגעה בזרועו של המתלונן, ומכאן, מסיק בא-כוח הנאשם כי הירי היה לכיוון הזרוע, שלא בכוונה להמית את המתלונן ואף לא בכוונה לגרום לו מום, אלא לגרום לו חבלה חמורה, כפי שצוין בכתב-האישום המתוקן, וזאת, בלשונו של הנאשם, כדי "להפחיד" את המתלונן, כפי שמסר לשירות-המבחן.

בא-כוח הנאשם הוסיף כי מהתעודה הרפואית שהוגשה על-ידיו בעניינו של המתלונן (בימ"ש/4) עולה כי לא נגרם למתלונן נזק יומיומי וכי תוך מספר ימים הוא שוחרר מבית-החולים וחזר לתפקוד.

בא-כוח הנאשם הפנה גם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, המפורטות בתסקיר שירות-המבחן, וכן למצבו הרפואי הקשה של אבי הנאשם, שלקה באירוע מוחי לפני מספר חודשים והוא מאושפז בבית-חולים "מאיר" וב"בית לוינסטיין" לסירוגין. הסניגור הדגיש גם כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה מלאה.

בא-כוח הנאשם הפנה לפסיקה דלהלן: תפ"ח (נצ') 34710-08-16 מדינת ישראל נ' שמאי (29.1.2017), שבו הוטל על הנאשם עונש של 6 שנות מאסר בפועל, לאחר שהורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, בעבירות בנשק ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט; תפ"ח (ת"א) מדינת ישראל נ' כראדי (23.9.2008), שבו הושתו על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירה של ניסיון לרצח; ת.פ. (מחוזי נצרת) 1083/06 מדינת ישראל נ' בוחניק (27.5.2007), שבו הוטל על הנאשם מאסר בפועל בן שנה אחת בגין הרשעתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה; ע"פ 4038/14 מדינת ישראל נ' אבו עאבד (15.7.2014), שבו הועמדו עונשיהם של המשיבים על 24 חודשי מאסר בפועל ו-13 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתם בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ירי באזור מגורים ועבירות נשק; ת.פ. (מחוזי חיפה) 29444-07-16 מדינת ישראל נ' אלביליה (27.3.2017), שבו הוטלו על נאשם 1 - 65 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 3 - 42 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין הרשעתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בעבירות בנשק ובעבירה של קשירת קשר לפשע; וע"פ 261/83 לוי נ' מדינת ישראל (19.2.1984), שבו הועמד עונשו של המערער על 5 שנות מאסר בפועל, בגין הרשעתו בעבירה של חבלה חמורה.

בא-כוח נאשם 1 עתר לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל ולהטיל על הנאשם מאסר שיהיה ברף התחתון של המתחם, חרף עברו הפלילי, וזאת בשים-לב להודאתו, לעובדה כי נורתה ירייה אחת, למיקום הירי לעבר הזרוע, לעובדה כי הירי לא הופסק בגלל מעצור או מסיבה אחרת אלא מיוזמת הנאשם וכן בשים לב לנזק שנגרם למתלונן, שאינו תמידי, לפי הנטען.

הנאשם 1 ציין בדבריו בפני בית-המשפט כי הוא מבין את אשר עשה, כי הוא מצטער על מעשיו וכן כי הוא מבקש מבית-המשפט להקל בעונשו.

עיקרי טיעוני נאשם 2

12. בא-כוח נאשם 2 ביקש להדגיש, בין היתר, כי הנאשם הוא בחור צעיר, כבן 25, אשר ביום ביצוע העבירות היה כבן 24. הסניגור הפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר שירות-המבחן, וכן לכך שהנאשם מגלה נכונות ומוטיבציה ראשונית לשינוי דפוסי ולקבלת טיפול, ולכך שהנאשם ביקש סליחה מהמתלונן כפי שמצוין בתסקיר. לדעת הסניגור, הודאת הנאשם היא חלק מהרצון שלו לקבל טיפול, להשתקם ולפתוח דף חדש בחייו, לאחר שלפני כשנה, בהיותו נתון במעצר, הוא נישא ונולדה לו תינוקת. כמו-כן הודגש שהנאשם לא ירה במתלונן ושהעבר הפלילי של הנאשם הוא מבית-משפט לנוער ולחובתו רק הרשעה אחת מבית-משפט מחוזי.

בא-כוח הנאשם איבחן את המקרה דנן מהמקרים החמורים יותר נושא הפסיקה שאליה הפנתה באת-כוח המאשימה, והפנה לפסיקה דלהלן, תוך שטען כי המקרה דנא פחות חמור מהמקרים נושא הפסיקה האמורה: ע"פ 2718/14 בראנץ' נ' מדינת ישראל (1.1.2015), שבו אושר עונש של 7 שנות מאסר בפועל בגין חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק; ע"פ 6843/14 רוחי נ' מדינת ישראל (8.6.2016), שבו הועמד עונשו של המערער על 5 שנים ו-3 חודשים, בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, ירי במקום מגורים ונשיאת נשק; ע"פ 5015/15 מדינת ישראל נ' ריאן (29.3.2016), שבו הוחמר עונש המאסר בפועל של המשיב והועמד על 5 שנים ומחצה, בגין הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ובעבירות נשק; ע"פ 458/14 אדרי נ' מדינת ישראל (29.1.2015), שבו אושר עונש המאסר בפועל שהושת על המערער 1, בן 5 שנים, ואילו עונשו של המערער 2 הופחת מ-4 וחצי שנים ל-3 שנים ו-10 חודשים, וזאת בגין הרשעתם של שני המערערים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק, ירי באזור מגורים והיזק בזדון, ובגין הרשעת המערער 1 גם בעבירה של הדחה בחקירה ובעבירות איומים; ותפ"ח (מרכז) 1833-11-08 מדינת ישראל נ' בונקר (19.10.2009), שבו הושת על הנאשם מאסר בפועל בן 6 שנים ו-4 חודשים, בגין הרשעתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק. לדעת בא-כוח הנאשם, מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 3 ל-8 שנות מאסר בפועל, והסניגור עתר להטיל על הנאשם עונש שיהיה ברף התחתון של המתחם האמור; וכן עתר להפעיל באופן חופף את המאסר המותנה בן 12 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם.

הנאשם 2 ציין בדבריו בפני בית-המשפט כי הוא מבקש סליחה גם מהמתלונן וגם מבית-המשפט. הנאשם הוסיף כי הוא התחתן בתקופת מעצרו, שנולדה לו בת, שהוא מבקש לשנות את דרכו ושהוא אכן החל טיפול במסגרת מעצרו, שלא התחיל באף מאסר קודם, שכן בשעתו לא רצה טיפול ואילו היום הוא כן מבקש טיפול. הוא נרשם למספר קורסים וביניהם שליטה בכעסים והורות; על-כן הוא מבקש להקל בעונשו ולהורות לשב"ס כי יימשך הטיפול שבו החל.

עיקרי טיעוני נאשם 3

13. בא-כוח נאשם 3 עתר לכבד את הסדר-הטיעון בכל הנוגע להטלת עונש מאסר בפועל שירוצה בעבודות-שירות - בהיותו ראוי בנסיבות העניין. כמו-כן עתר הסניגור שלא להשית על הנאשם קנס, או לחלופין, כי הקנס יהיה בסכום מזערי. בעניין זה הדגיש הסניגור כי הנאשם הוא בחור צעיר, שלאחרונה הידרדר מצבו הרפואי של אביו (בימ"ש/7) והמאסר בעבודות-שירות יפגע פגיעה כלכלית רוחבית בהמשך ניהול העסק המשפחתי שאותו מנהל הנאשם, שכן הדבר יצריך שכירת עובד נוסף שיחליף את הנאשם, בשים לב לכך שאביו אינו יכול לעבוד מחמת מצבו הרפואי.

הנאשם 3 ציין בדבריו בפני בית-המשפט כי הוא מתנצל מאוד על מה שקרה והבטיח כי הדברים לא יישנו.

דיון

כללי

14. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.
- מתחם העונש ההולם - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור עיקרון ההלימה, ולשם כך, יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, ומדיניות הענישה הנהוגה [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של כב' השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 מדינת ישראל נ' נעאמנה, בפסקה 13 (10.6.2014)].
- גזירת העונש המתאים - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא לחוק.
- כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישית (סעיף 40 לחוק) והרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק), ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.
- חריגה ממתחם העונש ההולם - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.
- אם קיים יותר מאירוע אחד, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים, או עונש נפרד לכל אירוע [באופן שמחייב גם לקבוע האם ובאיזו מידה יש לחפוף או לצבור את העונשים הנפרדים (סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין)].
- מן הכלל אל הפרט
מתחם העונש ההולם
15. העבירות שבהן הורשעו נאשמים 1 ו-2 ונסיבותיהן הן חמורות במיוחד.
- בעניינם של נאשמים 1 ו-2, הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, במסגרת העבירות שבהן הם הורשעו, הם בעיקר הזכות לשלמות גופו של אדם, לצד השמירה על שלום הציבור ועל בטחונו וכן השמירה על שלטון החוק ועל ניהול משפט תקין.
- במקרה דנן הייתה פגיעה חמורה בערכים האמורים.
- ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, מדובר בעבירות מתוכננות היטב - תכנון אשר בא לידי ביטוי בהצטיידות הנאשמים באופנוע הגנוב ובקסדה וכן בהסתרת הציוד לאחר הירי. כמו-כן, נגרמה חבלה קשה למתלונן - חורים בקיבה, פגיעה בסרעפת וניתוח לכריתה חלקית של הכבד - והיה עלול להיגרם נזק חמור עוד יותר מהירי בנשק חם, שבוצע באיזור מגורים.
- בפסיקה הובהר כי בעבירות הנדונות יש צורך בענישה מחמירה ומרתיעה, שתהלוך את חומרת העבירות, שתרתיע את הנאשמים ואת הרבים ושתגן על שלום הציבור ועל ביטחונו, תוך שהודגשו הסכנות הגלומות בתופעה של שימוש בנשק חם לשם פתרון סכסוכים, וביתר שאת כשהשימוש בנשק חם נעשה בתוך שטח עירוני ובסביבת בתי מגורים [ראו למשל והשוו: ע"פ 2718/14 בראנץ' נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (1.1.2015); ע"פ 32/14 עמאש נ' מדינת ישראל, בפסקה 20 (17.9.2015); ע"פ 5015/15 מדינת ישראל נ' ריאן, בפסקה 12 (29.3.2016)].

עם זאת, בפועל קיימת פסיקה מגוונת בעניין רמת הענישה בגין העבירות הנדונות וברי כי כל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו הקונקרטיות.

כפי שבצדק ציינו ב"כ הנאשמים 2-1 בטיעוניהם, הפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה מתייחסת ברובה למקרים חמורים יותר מהמקרה דנן; כך, למשל, בע"פ 1186/15 יונס נ' מדינת ישראל ירה המערער 4 יריות לעבר המתלונן, בעת שהיה במעצר-בית מלא בצו בית המשפט, והמערער לא הודה במעשיו, כי אם נוהלו הוכחות; בע"פ 8721/14 אבו לבן נ' מדינת ישראל המערער הורשע בשתי עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ובעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן בעבירת איומים ובעבירה של נשיאת נשק וזאת לאחר שירה לעבר בני משפחתה של המתלוננת בכוונה לפגוע בהם, פגע באחד מהם וכן פגע קשה בעוברת אורח; ובע"פ 4697/11 מדינת ישראל נ' אלצאנע המשיב ירה במתלוננת שתי יריות ממרחק קרוב ביותר, כשהיא מחזיקה על ידה את בתה הקטינה, וזאת בנוכחות אנשים רבים, במהלך אירוע משפחתי, ובעקבות הירי נאלצה המתלוננת לעבור ניתוחים קשים שאותם עברה בייסורים רבים.

מנגד, הפסיקה שאליה הפנה ב"כ נאשם 1 מתייחסת ברובה למקרים קלים יותר מהמקרה דנן, לעבירות קלות יותר מאלה שבהם הורשעו הנאשמים 1 ו-2, או למקרים שבהם היו הסדרי טיעון מקלים לעניין העונש, שאינם יכולים להוות תקדים לענייננו, במיוחד כשהסדר הטיעון נבע מקשיים ראיתיים. כך, למשל, הן ע"פ 4038/14 מדינת ישראל נ' אבו עאבד והן ת.פ. (מחוזי חיפה) 29444-07-16 מדינת ישראל נ' אלביליה התייחסו להרשעה בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא כידוע פחות חמורה במידה רבה מהעבירה של חבלה בכוונה מחמירה שבה הורשעו הנאשמים 1 ו-2. כך גם ע"פ 261/83 לוי נ' מדינת ישראל התייחס אף הוא לעבירה של חבלה חמורה ולא לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. בנוסף לכך, בתפ"ח (נצ' 34710-08-16) מדינת ישראל נ' שמאי החליט בית המשפט לכבד הסדר טיעון "סגור" מקל ביותר שנבע מקשיים ראיתיים. כמו כן, גם בת.פ. (מחוזי נצרת) 1083/06 מדינת ישראל נ' בוחניק היה הסדר טיעון, שלפיו המאשימה הגבילה עצמה בעתירתה לבית המשפט לעונש מקל של שנתיים מאסר.

על כן, לא ניתן להקיש לענייננו מרוב הפסיקה שאליה הפנו בעיקר ב"כ המאשימה וב"כ נאשם 1, כאחד. כפי שעולה מהפסיקה דלעיל שאליה הפנה ב"כ נאשם 2 ומפסיקה נוספת המתייחסת בעיקר לעבירה הרלוונטית של חבלה בכוונה מחמירה [בנוסף לפסיקה דלעיל, ראו למשל והשוו: ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013), שבו נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3.5 ל-8 שנות מאסר בפועל ושב התקבל ערעור המדינה והוחמר עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער (המשיב בערעור שכנגד) והועמד על 5 שנות מאסר בפועל, בגין הרשעתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ובעבירות נשק, בעקבות כך שירה שלוש או ארבע יריות לכיוון רגליו של המתלונן, ששלוש מהן פגעו ברגלו; ו-ע"פ 3393/13 זרקוא נ' מדינת ישראל (8.12.2016), שבו נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 4.5 ל-7 שנות מאסר בפועל ושב נדחה הערעור על עונש המאסר בפועל בן 6 שנים שהושת על המערער, בגין הרשעתו "רק" בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לאחר ניהול משפט הוכחות] - בפסיקה קיים מנעד רחב של עונשים בגין העבירות שבהן הורשעו הנאשמים 1 ו-2, וכאמור ברי שכל מקרה נבחן בהתאם לנסיבותיו המיוחדות.

בשים לב לערכים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם במקרה דנן, כמצוין לעיל, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירות דנן, שהתאפיינו כאמור בתכנון מוקדם ושגרמו לחבלה קשה בגופו של המתלונן באמצעות נשק חם, מתחם העונש ההולם בגין האירוע נושא האישום הראשון, ביחס לנאשמים 2-1, נע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל.

- גזירת העונש המתאים לנאשמים
16. לנוכח עברם הפלילי המכביד של נאשמים 1-2 מן הצד האחד ולאור הודאתם ויתר הנסיבות המקלות בעניינם מן הצד האחר, יש למקם את עונשו של נאשם 1 במרכז מתחם העונש ההולם, בשים לב לכך שהוא זה שירה בפועל במתלונן; ואת עונשו של נאשם 2, שכזכור לא ירה במתלונן כי אם הסיע את היורה-נאשם 1, בין הרף התחתון של המתחם לבין מרכז המתחם.
- אשר לעניינו של נאשם 3 - לנוכח העבירות השונות במהותן שבהן הורשע, שהן פחות חמורות במידה רבה מאלו שבהן הורשעו נאשמים 1-2, ולנוכח עברו הנקי של הנאשם ומכלול הנסיבות, הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים הוא סביר ויש לכבדו אפוא.
- סיכומם של דברים
17. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות ואת מכלול השיקולים לחומרה ולקולה ובראשם שיקול ההלימה, אני מציע לחברי להרכב להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הכוללים הבאים:
- נאשם 1
- א. 6 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו 25.3.16;
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע או ניסיון לעבירה כאמור;
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת קשירת קשר לפשע או עבירת נשק;
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט או הפרת הוראה חוקית;
- ה. פסילה בפועל של רישיון נהיגה מכל סוג שהוא למשך שנתיים מיום השחרור מהמאסר.
- כמו כן, על נאשם 1 לפצות את המתלונן בסכום של 60,000 ₪, על פי פרטי המתלונן שיימסרו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט.
- נאשם 2
- א. 5 שנות מאסר בפועל. כמו כן, מופעל עונש המאסר המותנה בן 12 חודשים מת.פ. (מחוזי ת"א) 43590-01-13, באופן שתשעה חודשים מתוכו יצטברו לעונש המאסר המוטל ושלושה חודשים יהיו חופפים, כך שהנאשם ירצה אפוא בסה"כ 5 שנות מאסר ותשעה חודשים, שמניין מיום מעצרו 24.3.16;
- ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע או ניסיון לעבירה כאמור;
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת קשירת קשר לפשע או עבירת נשק;
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט;
- ה. פסילה בפועל של רישיון נהיגה מכל סוג שהוא למשך שנתיים מיום השחרור מהמאסר.
- כמו כן, על נאשם 2 לפצות את המתלונן בסכום של 50,000 ₪
- נאשם 3

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, במקום ובתנאים המפורטים בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות;

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת סיוע לאחר מעשה;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט;

ד. קנס בסך 7,000 ₪, שישולם בשבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.1.18 ואילך, או 60 ימי מאסר תמורת הקנס.

על נאשם 3 להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז ברמלה ביום 6.7.17 עד השעה 09.00, לתחילת ריצוי עבודות השירות.

תשומת לב שב"ס מופנית להמלצות שירות המבחן בסוף התסקירים בעניינם של הנאשמים 1-2, כמצוין לעיל.

לצורך זה יועבר עותק גזר הדין על ידי המזכירות לשב"ס.

מרדכי לוי, שופט

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד

אני מסכימה

שרה דותן, שופטת
אב"ד

כב' השופט ירון לוי
אני מסכים.

ירון לוי, שופט

סוף דבר

אנו גוזרים על כל אחד מהנאשמים את העונשים הכוללים הבאים:

נאשם 1

א. 6 שנות מאסר בפועל, שמניין מיום מעצרו 25.3.16;

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע או ניסיון לעבירה כאמור;

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת קשירת קשר לפשע או עבירת נשק;

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט או הפרת הוראה חוקית;

ה. פסילה בפועל של רישיון נהיגה מכל סוג שהוא למשך שנתיים מיום השחרור מהמאסר.

כמו כן, על נאשם 1 לפצות את המתלונן בסכום של 60,000 ₪, על פי פרטי המתלונן שיימסרו על ידי המאשימה למזכירות בית המשפט.

נאשם 2

א. 5 שנות מאסר בפועל. כמו כן, מופעל עונש המאסר המותנה בן 12 חודשים מת.פ. (מחוזי ת"א) 43590-01-13, באופן שתשעה חודשים מתוכו יצטברו לעונש המאסר המוטל ושלושה חודשים יהיו חופפים, כך שהנאשם ירצה אפוא בסה"כ 5

שנות מאסר ותשעה חודשים, שמניין מיום מעצרו 24.3.16;

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע או ניסיון לעבירה כאמור;

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת קשירת קשר לפשע או עבירת נשק;

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט; ה. פסילה בפועל של רישיון נהיגה מכל סוג שהוא למשך שנתיים מיום השחרור מהמאסר.

כמו כן, על נאשם 2 לפצות את המתלונן בסכום של 50,000 ₪

נאשם 3

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, במקום ובתנאים המפורטים בחוות הדעת של הממונה על עבודות השירות;

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת סיוע לאחר מעשה;

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת שיבוש מהלכי משפט;

ד. קנס בסך 7,000 ₪, שישולם בשבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 15.1.18 ואילך, או 60 ימי מאסר תמורת הקנס.

על נאשם 3 להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז ברמלה ביום 6.7.17 עד השעה 09.00, לתחילת ריצוי עבודות השירות.

תשומת לב שב"ס מופנית להמלצות שירות המבחן בסוף התסקירים בעניינם של הנאשמים 1-2, כמצוין לעיל.
לצורך זה יועבר עותק גזר הדין על ידי המזכירות לשב"ס.
זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ז,
14 יוני 2017, במעמד
הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד